

Nr 542.

Av herr **Staxäng m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 264, angående grunder för utlämnande av statsunderstöd till vissa förbättringsarbeten på jordbrukets och skogsbrukets områden vid arbetslöshet.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 264 angående grunder för utlämnande av statsunderstöd till vissa förbättringsarbeten på jordbrukets och skogsbrukets områden har departementschefen i fråga om bidragsbestämmelserna för ifrågavarande arbetsobjekt anfört, att beträffande storleken av bidragen och den närmare utformningen av bidragsbestämmelserna i övrigt torde stora svårigheter föreligga att nu annat än i huvuddrag taga slutlig ståndpunkt till dessa spörsmål. Departementschefen uttalar dock senare i sitt yttrande: »Emellertid torde de av lantbruksstyrelsen och av skogsstyrelsen i dess alternativ II angivna procentsatserna kunna angivas såsom den ram, inom vilken bidragen böra beviljas.»

Enligt detta alternativ skulle bidrag av följande storlek utgå ur beredningslaget för förbättringsarbeten på skogsbrukets område.

	Bidrag i procent av godkänd kostnad
För torrlägningsåtgärd, skogsodling och röjning, byggande av annan skogsväg än stamväg och flottledsbyggnader	60
För byggande av stamväg	70
Tilläggsbelopp	15
Tilläggsbelopp må, utöver grundbeloppet, beviljas enskild person, vilken för sin och sitt husfolks bärgning är beroende av arbetsinkomster vid sidan av sitt jordbruk, och under förutsättning, att han kan antagas icke vara i stånd att utan tilläggsbelopp utföra i företaget ingående arbete.	

Utöver dessa statsbidrag skall, beträffande skogsvägsföretag, även stöd meddelas genom utlämnande av lån från skogsväglånefonden. Kungl. Maj:t föreslår därvid, att statsbidrag och lån från skogsväglånefonden under en arbetslöshetskris i vissa fall böra tillsammans kunna uppgå till hela kostnaden av företaget.

Av detta framgår, att de arbetsobjekt på det skogligen området, för vilka de statliga stödåtgärderna bliva ganska omfattande, äro skogsvägsföretagen. Detta är ju också med hänsyn till dessa företags högre kostnader riktigt. Vidare äro skogsvägarna så viktiga för vårt framtida skogsbruk, att byggandet av sådana vägar på allt sätt bör stödjas.

Som förut nämnts skall enligt alternativ II till skogsodlingar kunna utgå

ett statsbidrag av högst 75 procent av kostnaden. Trots att här ställes i utsikt en höjning av bidragsprocenten av 25 procent utöver de 50 procent, som nu för skogsodlingsarbeten kunna erhållas å statens skogsodlingsanslag, kan man starkt ifrågasätta, om nu föreslagna stödåtgärder från statens sida härvid äro tillräckliga. Man får icke förbise, att skogsodling med tillhjälp av nuvarande bidrag från skogsodlingsanslaget i allmänhet kan utföras betydligt billigare än om denna skogsodling skall ske med bidrag från beredskapsanslaget, varvid hänvisad arbetskraft måste användas. Man kan därför befara, att många ägare av kalmarker på grund av svag ekonomi ej vilja utlämna sina marker till skogsodling. Saknar därtill jordägaren intresse för skogsodling, är han destomer ovillig att låta utföra en sådan förbättringsåtgärd som skogsodling, av vilken han ju ej kan påräkna avkastning förr än efter ett tjugotal år.

Av vad vi här anfört ligger det närmast till hands att föreslå en ökning av den bidragsprocent, som Kungl. Maj:t ställt i utsikt för skogsodling. Vi anse dock, att ett ytterligare stöd utöver föreslagna statsbidrag, skulle kunna ges på det sättet, att jordägarna bereddes möjlighet att fördela sina kostnader på flera år.

Vi vilja därför föreslå, att utöver de statsbidrag som Kungl. Maj:t förordar må även lån till skogsodlingsföretag kunna utlämnas från statlig lånefond. I likhet med föreslagna stödåtgärder för byggande av skogsvägar föreslå vi, att statsbidrag och lån till skogsodlingsföretag under en arbetslöshetskris i vissa fall böra tillsammans kunna uppgå till hela kostnaden för företaget. Då dessa av oss ifrågasatta lån böra kunna utlämnas under i tillämpliga delar samma villkor som lån till byggande av skogsvägar från skogsväglånefonden, torde denna lånefond även kunna göras disponibel för lån till skogsodlingsföretag. Då skogsväglånefonden för närvarande har en kapitaltillgång på omkring 1 200 000 kronor och denna av oss föreslagna utvidgning av lånefondens verksamhet bör begränsas till skogsodlingsföretag av en arealstorlek av minst 3 hektar, torde en ökning av lånefondens kapitaltillgång ej vara erforderlig.

På grund av vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts prop. nr 264 måtte besluta att utöver statsbidrag lån även må kunna utlämnas till utförande av skogsodlingsföretag under en arbetslöshetskris.

Stockholm den 2 juni, 1944.

C. O. Carlsson
i Bakeröd.

Ragnar Sveningsson.

Andr. Andersson,
Gisselås.

Gust. Nilsson
i Göingegården.

Ernst V. Staxäng.

C. Oscar Nolin.

T. G. v. Seth.